

ოვერბი

რედაქცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტფილისი.
გაზეთის დასაბარებლად
და განცხადებათა დასახელებად
წინამართლის რედაქციის და წერილობითი
აპარატის საზოგადოებრივი კანცელარია.
ფასი განცხადებისა:
წელიწადი რუბლი პირველი ვაჭარად
16 კაპ., მეორეხელ — 8 კაპ.

ბაბითი ღირსი:

თ. გ.	ზ. მ.	თ. გ.	ზ. მ.
12	10	6	6
1	9 50	5	5
60	8 75	4	4
7	8	3	3
1	7 25	2	2
1	6 50	1	1

კლდე ნაბ — ერთი შუბრი.

„ნიკაიის“ ტელეფონი № 227.

„ნიკაიის“ ტელეფონი № 227

მღვდელთა (დავით) იუნკერი გრიგოლ ბიძაშვილი იოსების ძინი პაპასიძისი აუწყებენ წინასწარ, ნაცნობთა და პატივისმცემელთაგან ორ შაბათს, 26 მაისს, დღის 10 საათზე ს. გორიჯის ქუჩაში, გორიჯის ეკლესიაში (გორის სადგურისგან 2 ვერსია) გარდახდის იქნება წლის წირვა, ხოლო წირვის შემდეგ პანაშვილი ბიძის მათხა ნახარებოვს უდაბნოს წინამძღვრის პაპიანდრისის შ. აბრამისის (ეროვნაში) ოლქისა და კავკასიის სულიერ მოსახსენებლად. ამავე დღეს იქნება გარდახდის წლის წირვა და პანაშვილი დედისა ჩვენისა მღვდლის იოსებ პაპასიძის ძინისის პაპიანდრისის სულის მოსახსენებლად. (2—110—2)

ლაბერია-ალეგრი

ქართული შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ დანიშნულია 25 მაისს, მუშაობის ბაზაში. ვისაც მსურს შემოსუროს ნივთები ამ ლაბერიისთვის, შეუძლიან ეს ნივთები გაუზარდონ ქ. ოლქის თანდროს ასულის შამპანისის (ნიკოლოზის ქუჩა, საფრთხის სახლი, № 21) და წერა კითხვის საზოგადოების წინის მალახის.

სათავად-საშურო თვარტი სამშაბათს 27 მაისს ახილდ შემდგარი ქართული საერო სიმღერების

ალ. პაპასიძის ლოტარიაში ახილდ შეკერილ საფარებო ქართულ ქულოვებით გამართავს

კონსერტის ოთხის განყოფილებით 28 სექტემბრით

ხოლო შესარულდ მხოლოდ სა-ქართულითა ცველა კუთხების საუკეთესო ხმებს: ქართულ-კახულს, გურულ- იმერულს, ფშავ- ხევსურულს, მცხრულს, ოსურს და სხვ. დასაწყისი სდ. სრულ 9 საათ. ბილეთები სიყვარულთა თვარტის კასაში. ანონსი: 31 მაისს სად. განჯაში სქვე ხოლო გამართავს კონცერტს. გაზე ხროსი და კონცერტისა ივ. მუღლიშვილს

სამკურნალო და აგვულ-ტორის ს. ბ. თოფუკიასი

სამკურნალოში 40 საწოლით ავადმყოფთათვის. მიიღებენ ავადმყოფნი: შინაგანის, წერტილის, სქარტრეცა, თვალისა, და დღეს ავადმყოფთათვისა

გაღამდებ სენით ავადმყოფნი არ მიიღებენ. ავადმყოფების გასწავლა შეიძლება დღის 12 საათიდან ნაშუადღეის 3 საათამდე. შინაგან ავადმყოფობის სწავლობს ბ. თოფუკიასი. საქირურგო ავადმყოფობას და სიფილისს — შ. ბ. მირზაბეგი. დედთა ავადმყოფობას და საბავშვოს მკურნალოში შ. ბ. ბაბასიძის (20 მაისს), და მკურნალი ქალი ბ. თ. კობახიძის თვარტის ავადმყოფობას — ი. ბ.

მიორად და მიკროსკოპიულად შარდს, ნახველს, სისხლს, რძეს და სხვ. რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შუბრი; ფსიქონოლოგიისა და ოპერაციებისათვის — მორბეგით. სამკურნალო საწოლითა აქვს ავადმყოფთათვის. დაწესებულებაში აღსანიშნავია დაქვარა მკურნალობის ნაწილი. (წ)

მთავრობის განკარგულებანი

უმაღლესად საბრძანებო განკარგულებას სამხარეო ბუჯრის განსახლებად თერგის და უფსანის ოლქებში და ამიერკავკასიაში 4,500 ჰექტარი. დანიშნულ ამქს, ტფილისის განყოფილებას მოსამართლის თანამშრომლებს. კარსაგან.

ახალი ამბავი

გაგანებენ ჩვენს მკითხველებს, რომ დღეს, 25 მაისს, მუშაობაში ქართული შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ ლაბერია ავღვრია დანიშნული. ასეთს ლაბერიას ხსენებული საზოგადოება ყოველ წელიწადს მხარდასცემს და ყოველთვის მრავალი ხალხი ესწრაფება ხოლმე. წელსაც ტფილისის საზოგადოება, იმედია, არ დაიშურებს ირითაც გიორგის და უეჭველად დაესწრება, ამ უმეტეს, ამ ლაბერიისათვის გამგებ მრავალი სხვა-და-სხვა ნივთი შეუკრებიან და, მაშასადამე, ამ მხრივც და მსურს საზოგადოებას არ დარჩება ნაზარაღი. ყოველს კვს გაწევა, რომ ბევრი ქართველი მართლ იტყვას დაესწრება ამ ლაბერია ავღვრის, რომ წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ არის დანიშნული. ასეც უნდა იყოს, რადგან ქართველს ეს ერთადერთი ხეობაა და წესებულმა გვაქვს და სირცხვილი იქნება, რომ ხელი არ შევწყუთო და ნივთიერი დახმარება არ გავუწიოთ. იმედია ჩვენს საზოგადოებას ამ საერთო საქმეში მიიქც არ გამოიჩენს გულ-გრილობას და ნაბიჯობაზე დასწრებით თითონაც დასაბამენი დარჩება და საზოგადო საქმესაც სარგებლობას მოუტანს.

გაგანებენ ჩვენს მკითხველებს, რომ დღეს, 25 მაისს, მუშაობაში ქართული შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ ლაბერია ავღვრია დანიშნული. ასეთს ლაბერიას ხსენებული საზოგადოება ყოველ წელიწადს მხარდასცემს და ყოველთვის მრავალი ხალხი ესწრაფება ხოლმე. წელსაც ტფილისის საზოგადოება, იმედია, არ დაიშურებს ირითაც გიორგის და უეჭველად დაესწრება, ამ უმეტეს, ამ ლაბერიისათვის გამგებ მრავალი სხვა-და-სხვა ნივთი შეუკრებიან და, მაშასადამე, ამ მხრივც და მსურს საზოგადოებას არ დარჩება ნაზარაღი. ყოველს კვს გაწევა, რომ ბევრი ქართველი მართლ იტყვას დაესწრება ამ ლაბერია ავღვრის, რომ წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ არის დანიშნული. ასეც უნდა იყოს, რადგან ქართველს ეს ერთადერთი ხეობაა და წესებულმა გვაქვს და სირცხვილი იქნება, რომ ხელი არ შევწყუთო და ნივთიერი დახმარება არ გავუწიოთ. იმედია ჩვენს საზოგადოებას ამ საერთო საქმეში მიიქც არ გამოიჩენს გულ-გრილობას და ნაბიჯობაზე დასწრებით თითონაც დასაბამენი დარჩება და საზოგადო საქმესაც სარგებლობას მოუტანს.

გამოცხადებულია ახალი კანონმდებლობა სახელმწიფო ტყეების ზარალის მიმეცხველთა ჯარიმის გადამდევრების შესახებ. ვინც სახელმწიფო ტყეს ზარალს მიყენებს, არა ნაკლებ ხუთი მანეთისა ჯარიმა დედება მეტყვევებისა (შენიშნული). ხოლო ზარალი თუ ხუთ მანეთ ადელმატება — სახელმწიფო მამულების გაგანგებანი. იმ შემთხვევაში, თუ დანიშნულ არ დასთანხმდა ასეთს გადაწყვეტილებას, ორის კვირის შემდეგ სასამართლოში იქნება მიტყვევლი. თუ ერთმა და იმავე კაცმა სამჯერ

ან მეტჯერ ჩაიდინა დანაშაულობა, ყოველ შემთხვევაში, პირველს გარდა, სასამართლოში იქნება მიტყვევლი. საქმე, რომლის გარჩევაც აღმინისტრატორის წეს-რიგით არის დანიშნული, არას გზით არ გადაეცემა სასამართლოს, გინდელ დანიშნულს ჯარიმის გადახდა არ შეეძლოს. კერძო მამულების საქმეები იმ შემთხვევაში გარჩევა, თუ მემამულემ საჩივარი შეიტანა.

15 მაისს სპარსეთის შაჰი მუზაფარ-მეღნი თეირანიდან თაბრიზში მისულა. იქიდან კავკასიაში მოგვა და შემდეგ საფრანგეთში გაემგზავრება სამკურნალოდ. შაჰს თან ახლავს გარეშე საქმეთა მინისტრი მუშორ-დოვლე. ირანის მმართველობა დროებით მინდობილი აქვს მემკვიდრეს.

სპარსეთის ელჩი პეტერბურგში არფი-დოვლე მირზა-რიზა-ხანი 20 მაისს გამოსულა პეტერბურგიდან; ამ დღეებში ბორჯომში ჩამოგა და შემდეგ შაჰს მიეგებება. (ახ. მიხობ.)

ტფილისში არსდება ლოთიბის წინააღმდეგი საზოგადოება, რომლის წესდება უნდაღლის მთავრობისაგან უკვე დამტკიცებულია. სასურველია, სწინებულ საზოგადოებაში რაც შეიძლება მეტი წევრი ჩაეწეროს.

სპარსეთის ელჩი პეტერბურგში დანიშნული ასარტა-მურტუსხან-მუმტას-ულგოლიკი.

რადგან 16 მაისს დანიშნული ქართული შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების საქმეთა საზოგადო წლიური კრება არ შესდგა წევრთა საკმარისის რიცხვის დასწრებითობის გამო, ამიტომ იგი ხელ-მორიდ იქნა დანიშნული 1 თბათისათვის, ისეც სათავად-ახნაურთა ბაქსის დარბაზში, საღამოს 7-ს საათზე.

იმ ორობც-და-სამ დანიშნულია, საქმე, რომელთაც ბრალად ედებათ ქუთაისის ურების წინააღმდეგ აჯანყება 1895 წ., დანიშნულია გასარჩევად ტფილისის სასამართლო ბაღლაში 31 მაისს.

სოფ. ანეთა (ქუთაისის მახლობლად) ადღობის შემდეგ სიკვდილი გახიზრა ჩვენში, უკვე შეიღამდებოდა და კაცი გარდაიცვალა და ავადმყოფი ხომ ესლაც უფალოვია. უმეტეს ნაწილად ფილტვების ანთებით მხდებოდა ავად და ხან ცოცხებითა იყვნენ. ჩვენი სოფელი საშინელი უსუფთოა და ბინძური, ზოგან გავლაც არ შეიძლება, თბილბეში შევუხებულ წყალი საშინლად ჭყარს და იმთამო შრობას-კი არავინ ჭეჭობს. კარგი იქნება მამასახლისმა და სოფლის სხვა პატრონებმა მიქციონ უკარლბე და ცოტად მიიქც გაავრჯობსენ ჩვენის სოფლის სანიტარული მდგომარეობა.

სოფ. სუფსა. სუფსა პატარა სოფელია, მდებარეობს მდ. სუფსის მარცხენა ნაპირზე. ეს მდინარე ძალიან დიდს შემწეობას უწყებს მცხრელებს. იმით მიიქც ფოთში ხეტეც; სიმინდი და ყველა სხვა და იქ ჰყიან. ჩვენი სოფელი ცოტად თუ ბევრი მამულობია; გვაქვს მდ. ჩხარტიშვილის მეკადნიერობით ახილდ შეკრებული და გაღამებულელი ეკლესია, აფთიაქი ფერწილითური, აქვე სტოვარობს მოკული; სუფსიდან მიღის გზატკეცილი ქოთოში, რომელზედც მრავალი ეტლი დაიარება და, მაშასადამე, ხალხს თავისუფლად შეუძლიან მიმოსვლა. ჩვენს სოფელში გამოღის რკინის წყალი, რომლითაც მრავალი ავადმყოფი სარგებლობს. გვაქვია მხოლოდ სამეცხველი. გურიაში ხელითიქის ყველა სოფელში დააარსეს სამეცხველი და ამ მხრივ მარტო ჩვენა ვართ ჩამორჩენილი. კარგი იქნება, ჩვენშიაც გამოჩნდეს ვინმე მეთაური და მოკიდის ხელი ამ ფრიალ საკეთილო საქმეს. ჩვენც უნდა ძალიან კარგი ამინდებია. ხალხი ყველაფრით კმაყოფილია, მხოლოდ უფულობით არის შეუწყებელი. სიმინდს წელს სრულებით ფსი არა აქვს და ვისაც ცოტა რამ გასასყიდალ ჰქონდა შენახული, დღესაც ისე ისე უყრი.

სოფ. აჯარა (ლენხუმის მახლობლად) ჩვენი სოფელი მეტად მივარდნილი და მიყრებული ადგილია. ხალხი ბნელითაა მოკული და ობობს ოდენი განათლების სხივი ჯერ არსილდ ვა მიკრებია. ან-კი გასაკვირვებელი თითქოს ყველასაგან მივიწყებული ვართ, ჩვენთვის არავინა ჰზრუნავს და არავინ სკილობს ვა ქირებული ხალხის მდგომარეობის გაუმჯობესებას. სურვედ ამითი თუ აისწება თვალმებული გამეფება ზოგიერთ ვაჭარბანებისა, რომელთაც არავის ზიში არა აქვთ და თავისუფლად ატყავებენ უფეს გლვრ-კაცს. იმ მაგალითიც. იმის მაგიერ, რომ სოფლის კანცლირიაში იცილებოდეს საბაშუროთა ქალღებობს, სოფლის მამასახლისი აძლევს ერთს მედქანეს კანონიერ მოწმობას, რომლის შემეწეობითაც უკანასკნელ ქუთაისის ხანხანაში ჰყილდობს თითოს 85 კაპ. და შემდეგ თავისს ლუქანში 150 კაპ. ჰყილის. ნუ თუ ერთის ბილეთის მოტანა ქუთაისიდან აქარამდ 65 კაპ. იღოს, რომ ამოდენა ფულს ახვეინებენ საწყალს გლვრ-კაცს. ჩვენის სოფლიდან თითქოს ყოველ წელიწადს აუბრებელი ხალხი მიღის მამულობა კახეთის, ტფილისისა, ქუთაისის და სხვაგან და ამა თქვენ თითონ იფიქრო, სად შეუძლიან საწყალ გლვრ-კაცს მოღამ ამდენის ფულის გარდახდა. კარგი იქნება, რომ ამ ვაჭრობებას უყრდებება მოაქციონ.

დასა ხაშური. 22 მაისს, ნაშუადღეის სამის ნახევარზე, ახო-

ვარა აქ საშინელი ჭირიშალი, რომელსაც თან მოჰყავა წვიმა სტეფია ნავთი კოკიბორღო და ასხამდა და წიხვირა სათხელ მტის ხანს ვასტანა. რკინის გზის სადგურის ბუფერტში კინაღამ ერთი უზებურება დატრიალდა. მესამე კლასის ბუფერტში წვიმა ქვირღვანად დაიწყო და მთელი 20 წუთი არ შეწყვეტილა; კოტა ხანს კიდევ რომ გაგრძელდებოდა, კვირა ჩამოინგრილდა და უთოდ რომე უზებურება მოხდებოდა. საქირა რკინის გზის მთავრობამ ყურადღება მიუქციათ ამ გარემოებისა და რიამე დიდი იღონოს, რომ შემდგომაც არ განმეორდეს ასეთი არა სანატრელი ამბავი.

* 23 მაისს ზოლიციას მცხრე ნაწილში, სამასსურ გარეშე მყოფმა ზოლიციანებმა გიორგი ნიკოლოზის ძემ აკრძალეს განსაცხად, რომ 22 მაისს, ღამე, როდესაც მემანს ჩემს ფანჯარა ვაღებულს თიხაში, რეკტორიანს ქუჩაზე, კნ. ნათიათაჲს სასწილში, ვიანდა ბროტოქ პაქიშვილი შეიშალეს საწილში და მოუპარეს ტანსაცმისა, 70 მან. დარბეული, საათი თავისის მუქებით—35 მან, წვერცხლად სანაზი ოქსი—25 მან, და საჯივრის სიკაში 12 მან. აკრძალეს უკუ არაკიხე არ განსაცხად. ზოლიციან ბუჩქს ეტყა, მაგრამ ჯერ დამსხავე არ აღმოუჩინა.

* 23 მაისს, ზოლიციას მცხრე ნაწილში ზამნა სისამარო კქამმა გუდაკანაშვილმა განსაცხად უქნებია და მათხლის ქუჩაზე, ადისანოას სასწილში, არტე ვარბაგულიანს ღუქშიან ადამიანს რამდენიმე გორაკზე გაუფრეული ექვლი. ბნმა გუდაკანაშვილმა სანაწილად ლანატორიანში გჭე ზაჯან განსაცხად.

შემოწმობა

კიდევ შემოწმირეს წერია-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას* ლიტერატურისთვის:

კნ. ქეთევან იოსების ასულმა ბაგრატიონ-მუხრანსკისამ—თიხი ქვირღვანის ვახა, ერთი მშენიერი მუხრანის მოქალაქი ბალიზის პირი, ერთი უბის წიგნი, ერთი სადარბაზო ბარათების დასაღებებელი და კიდევ ერთი შეკერილი მოქალაქი ბალიზი.

კნაიენა სოფლი ესტატეს ასულმა ბაგრატიონ-მუხრანსკისამ—ერთი სურათი ჩაჩოთი.

კნენა სოფლი ვასილის ასულმა ამირაჯიბისამ—ოცი ნაქირი ძვირფასი საგილანტერიო ნივთი.

დ. ზ. სარაჯიშვილმა—20 ბოთლი ძვირფასი ლიკორი.

ანტონ კარლის ძემ ლეგირიშვილი წინა ნაქირი საუბნის ქურქული შონდა ბავარისი, ძვირფასი.

ი. კ. კოლიზოვმა 1 შუშის საშაქრე, 1 სათუთურე კურდელი, 1 კალმის ვასაშენდი, 1 სანიანი, 1 კალმის ჩასაწილადი ქუჩა, 3 საფურცელი, 2 სურნელოვანი წყალი შუშა არამის სიხისა.

ნინა ივანეს ასულმა თაყაიშვილისამ—ერთი მშენიერი ტულეტის მონასრთავი, თავი კონსტანტინე ივანეს ძე მუხრან-ბატონმა—20 ბოთლი, თითო მანერინათი, თავისი ვენახის ღვინო.

მღ. გამდამაშვილმა—ერთი ძვირფასი ლამაჲ.

ლინსკისამ—18 სხვა-და-სხვა ნივთი. ივანე ესტატეს ძე მედილიშვილი—5 კონცერტის ბილიტი, თითო 2 მანეთიანი.

საზოგადოება ყველას მადლობას უცხადებდა.

ვილისბედ გრიგოლის ასულმა სიდამონ-გრიგორისთვისამ—ერთი ბროლის კალთა და ერთი ფარანი.

მელანია გიორგის ასულმა წილონსისამ—სამი ბროლის ძვირფასი ვახა, 24 ბროლის დასაწყობი დანები და ერთი ფოდნოსი.

წლიური კრება ტვილისის სათავად-ანგარო საადგილ-მამულო ბანკის წმინდა.

23 მაისს ტვილისის სათავად-ანგარო საადგილ-მამული ბანკის წვერთა წლიური კრება დაიწყო დილის 10 საათზე და ვასტანა ნაშუადღევს 4 1/4 საათამდე. განხილული იქნა შროლოდ ბანკის ზედამხედველ კომიტეტისა და ვაგობის შეფრთხილ კრებულის მიერ შემუშავებული პროექტი იმის შესახებ, რომ წვერთა დამფუძნებელი და მისებებელი ნაცლოდ წლიურის კრებაზედ მათი წარმომადგენელი იყვნენ ხოლო მოწვეული. კრება ხანგრძლივი ბაზი გამოიწვია ამვე საგნის შესახებ პროექტში, შედგენილმა ბნ გუბერნიის თავად-ანგაროების წინამძღოლის მიერ, რომელიც უკვე წარდგენილია დასამტკიცებლად და რომელიც იდელ ვანსებულება ბანკის მმართველი მიერ შედგენილ პროექტისაგან. პროექტი ბანკის ვაგობისა კრებამ ერთხელ შეიწყინა და ამასთან ბანკის ვაგობისა და ზედამხედველ კომიტეტის შეფრთხილ კრებულს მიანდა, რომ მან მაშინ წარუდგინოს ეს პროექტი დასამტკიცებლად საინისტროს, როდესაც ანს სპიროდ დაინახავს. შემდგომ კრება გადაიდო შაბათის, დილის 10 საათისათვის.

გუშინ, 24 მაისს, ტვილისის სათავად-ანგარო ბანკის წვერთა წლიურმა კრებამ, დაამტკიცა რა ოქმი წინა კრებისა, მოიმიზნა მოხსენება ვაგობისა მთავრობის მიერ 1895 წელს მოხდარ რევიზიის შესახებ. ყოველი შენიშვნა რევიზორისა მუხლ-მუხლობრი იქნა განხილული. მეოლი ეს მოხსენება ირად არ იქნა განვილდებული—ერთი ჩამოთვლილი ყოველი შენიშვნა ბნის რევიზორისა ბანკის მმართველ ორგანოების მოქმედების შესახებ, ხოლო მეორემ უოველი წინადადება როგორც რევიზორისა, აგრეთვე ბანკის ვაგობისა. ამ მოხსენების მუხლობრივ კითხვამ ვასტანა დილის 10 1/2 საათამდე ნაშუადღევს 4 1/4 საათამდე. ამ დროს განხილვებში კრებამ განიხილა ბნ რევიზორის 25 შენიშვნებიდან მხოლოდ 24.

შემდგომ კრება დანიშნულია ორშაბათს, 28 მაისს, დილის 10 საათისათვის.

თინამთის მარხის ან-პარტი

წარსულის წლებს მოუსჯავლობა დაწიურება ხლხე გულის ცნცხნათი შექმნისა შუალ-შეკრულს, მოქმედებს ცხს. თუ თავისი დროსად არ გამოადან და გასაფხვლხე ასე განსჯილ, წყლსაც თანისთის მარხამ რიგინა მოსჯავს ამიღი უნად დაჭკარე. მგ.

რამ რომ გამოადარებს, განს ხლსს თავისი საშუალო გასაწესებზე ნაღარკებისაგან გათქმულად გის-ხადების შექმნება ამვე გამოადარებს არ ულის? კიდევ აჩაიყრას, ხლსისათვის თუ შუგ მარხამა გათქმულად გის გააკეთებინეს ეს, ჯერ ერთი, თავი ხლსისათვის სწავრობა, ახლოდ არის და არც თუ მაგარ რივად დაის ვაჟის და დროს მოათხოვს, მაგრამ... მარხის ამ არის, რომ შარმს წინ დაწვეულება და ამ ორის წლის განმთავლობაში სწავრედ სსოფლო მუშაობის დროს ხლსის მომდგენი თანხა-ანსხურის გასაღვსაც ასევე დაუსრულებელი და შეუკეთებელია. მაგრამ რას ვაგობამ? დალოცავს გზის გეგმის შედგენბა და ამ გეგმის თანხმად გზის მმართველების მიმდებლ სრულიად სწავროდა შედგენით მდგრადც არის რიგანსად გზის მმართველების ნადაგის ცნობა-გამოკვლევა, რას გამოდგ შარმსად და ნამუშავარ წრეწავლად ზამთარს და ამ გასაფხვლის ნადაგების მოსახლბა შილად გათქმულად, მრავალ ღვავსა მისაჭრილო მიუხადან მაქის წყავი წამოსულ და კითამ ვაკეთებელი გზს ქველად გასაკეთებელი თურმე.

ამისდ მიუხედავად, რავი გამოადარებს, უქველად ხლსს ს გზის საშუალოდ გაჭკარე. სსოფლო მუშაობა? მას ვანს ათხოვლობს; სხისის ჭარი, დობას მხირთაა; სომ მოგასიხებთ, და ხლსის ჭარი-გარამივდ ფიჭვი ეს ღანჯელს დროში მტრ ბარვად არის მისიქველი. კიდევ კარგი, რომ ავღილო-ბრეე მანდ არამი მოვაგება ხლსის მტრსეკველი.

რეკ ნადავლად შეიკეთა, რომითანისთი ხლსის უფრისი უთხოვან ბნ ტულელისი გუბერნატორისათვის, რომ ანსურ თანისთის გზსუდ საშუალოდ ხლსის გამოადარს გადადის შემოდგომადყო, ე. ო. ამ დრომდე, კიდევ ხლსი მოსჯავს მომისი და შეიტანს, თორემ წარსულის წლებს მოუსჯავლობა იქნა გასაფხვლად და ფავტგამობილად ხლსს უსჯდ რომ თავის დროსად თავის ჭარისხულის მოვლა-შეუქნავის მისდელად, ხლსი შილად მაქისთან გასაწესებლობა. დღის მდღეობის დღიანა მარხის უფრისი ამისათვის და მღვდელ გუჭეს, ბნ გუბერნატორი მაქსწარხეს იმის თხოვლობს. ხლსს ბუგანისაგან ვანთავილებულებს და ამით შედგება მისდელს თავისას ნაშრომ-მავდარის მოსჯავის მოვლა-პატრონობას, თორემ ასეც გასაფხვლად ხლსის უფდელის უფრისი მხარადებს, თუ ამ თუ ამ მიზეზით წყლსაც მაქის მოსჯავს თავისი დროსად არ შეიძლება და სელა არ შეუქრო.

შარმანდელის მოსაწავლობის ერთი მიზეზითაგანა იყო გასაფხვლად დაუსრულდება წყავი. წყლსაც გასაფხვლად წყავებულ დაწყო და სოფლის გუდაგებებამ მამართავს დაღვასუდ საარულს. ამ დღე თითქმის ექვლს სოფლის შეკვლებით დაღვასუდ მოსახლედ ფეხსამიშვლად დაღვასუდ. დადან და შეუბარდ მღვარ-გალობით ქსით-სოხენ დღემოს: აღვარ ეინად ტლახს, დღემოს მოგვეტ გობანაა*. ზოგადონთა დაღვასუდ მოსაწარულენი ხომ ავდრისაგან სწავრთულებს ალასანსაც ვაღარ შეუბნებდა და სმა დაღვასუდ ესქირეს: დაღვასუდ მოსაწარულენი სოფ. მატყლდის დაღვასუდ ბაბლო გარამვლად სოფლი, სოფლი მამქველში და და ულად ქქითამქვილი დადროს და ღვასუდ.

ალასანსავე იმსკერვლად ამ თვის 14-ს. მარგალის მცხოვრები ივანე ტულელაშვილი. ტულელაშვილს თვება გეტანს ალასანს მორეკ ნაწარულ მომხარ მცხრის ფარის გასაწევად. ცნობილად ცნობილ უმდიდრესს წყავს პრთი მის გადმოკარნდობა. ივანე თანს გამოკავად, მაგრამ წყავს თავი ივანე ჩავგო განსაცვლად. ნაწარადგან ივანეს ცნობილ კბი შეეკვლია, მაგრამ 1893 წლის იყო. იმ ადგილას, სადგ ალასანს მდელტო ერთის, წყავს ჩათობა ივანე მარა-სახლე გამოადარ. ცხენისი მქველი მაშინ და წამოაწას და დადღვასუდ გეზამ და გამოიტანს სანარის.

ამ რმდენისავე დღის წინად ს. ბოკინის მხსლობელს მინჯვლად თანხით მცხოვრებულებს გუთანსუდ უხეღვრებს მიღას. სანმარბასის, გუთანსუდობრუნების დროს, გუთის პარეკლს უღვასუდ მდღეობა თუკეთლ პატრონობა ივანე უზებულად უღვადგან გადმოკარნდა, გუთის პეტარს თავლამ ზედ გადაურად და იქვე სულად აღმოსდა. სპამსხელა იყო უზებურის ცნობის და სპამს წყრად-შავლდის ყოფად, როგარ სპამსხელა უზებულადგან რმდენსმდე მუხრემ მკვლარი მიიტანეს სასწილში.

ნარკვევი

(ტურნალ-ვახეთიქიდან) გავითი "НАВРАТЪ"-ში დაბეჭდილია შექმნილი წერილი ბნის 3. ვსინლიციისა:

დასტავობა ანქვესებია ქსაქსის სასტის სისონისთ დაწმუნება 1 ივანის. ეს დღე მეტად მოუსჯერბულია ანქვესისთვის, რადგანაც ამ დღეს სულს წიდას მოუყენის დღე და ამ დღესსაწილს გამო ურდელსობას თვის მოვალეობად მაქინა პველსაში წავადეს სალოცავად. კენე სადღესსაწილად დღე დანაშუელ იყო ანქვესისათვის დღე 1893 წელსაც თუქდა არ ვიფთა ეი შეისხეული მომას ეს თუ გნებუდ სსეთი დეი ამასინისი, სსეთის დღის დღესსაწილსაგანა გამო 1893 წელს ანქვესის მღვიერ ცოტა მართლ მადიებელი დაგისო. ამიტოდ, ჩვეის ახროთ, სსაქარა ანქვესისათვის სსაქ დღე დაინაშნოს, რომ ექვლდ ამომრეკლეს შექმნის ანქვესსუდ დაწარება. მტეი არ იქმნება ეს ვარემტეი ანქვესისათვის დღე დაინაშნოს (ე. ო. ბნმა ივანესომ), რომეღდ თითხნგ მართლ-მადიებელი ქრისტიანა.

რუსეთი

ფინანსთა სამინისტრომ მისის ვასილს უნდა განიხილოს სსქე მსახურბ მისია, რა შედავათი შეიძლება დაწესდეს საწღვიარ გარეთილ-გან სამეურნეო მანქანების მოტანა-შენად. ამ კრებისათვის სავებრო ზედამხედველტო დეპარტამენტს მოუწოდებია მოხსენება, რომელშიაც დაწერილობით არის აღნიშნული თეოლი ისტორია სამეურნეო მანქანების გაყეთებისა, როგორც რუსეთში აღერთვე საწღვიარ-გარედ.

მთავრობას ვაღდელვია 200,000 მანათი სარწყავ არბების გასაკეთებლად სამხრეთის რუსეთისა და კავკასიისაში.

საში. ამ ფულიდგან 59,000 მანათი ვაღდელვლია მოხელეთა ჯამაგირებისათვის, 25,000 მანათი იმის განმოსაკველად, სად და როგორც უნდა ვაყეთდეს არბი და 116,000 მანათი კიდევ არბების გასაკეთებლად.

გამოცხადებულ იქნა 1896 წლის ანგარიში მოსკოვის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტისა. ამ ანგარიშშიდანა სჩანს, რომ 1896 წელს სწავლობდა 153 სტუდენტნი, ამთხში 27 კაცს სელა უმაღლესს სასწავლებელში ჰქონია სწავლა და მთავრებული.

უცხოეთი

რსკალთი-სამარქმონის ზანი.

ომი კრება ხანია მოისპო, ხოლო ზანი პირობების შეკერა ორ მეომარ სახელმწიფოთა შორის ჯერ არ მომხდარა და ძნელია სთქვას კაცმა, მალე მოხდება, თუ არა. საქვე იმაშია, რომ ევროპის დიპლომატები, რომეთა მინდობილია აქეთ ზავის პირობების გამოკრევა, ორ წყალს შუა არიან და არ ციანან, ისე როგორ ვაღწევირთ საქვე, რომ ესრედ ვორდებულა ევროპის კონცერტი კონცერტადე დაჩრქეს და შემდგომი დიპლომატიის სახელმწიფოთა შორის სადავლიანობა და თავი-საშეობი არ ვაჭირნოს. ერთის მხრით ოსმალეთი, როგორც გამარჯვებული სახელმწიფო, თავისი არ იზღის და ვიძიებს თსალთა მე მეკეთენის და მე უნდა მომეცესო, მეორეს—საბერძნეთი, მართალია დასამტკიცებელი სახელმწიფოა, მაგრამ ვერ შეიკრებიან იმაზნის, რომ საუკეთესო კუთხე გამოვკლივჯონ და ოსმალეთის ვიდასენ. თი სწორედ ესა დიპლომატების საეთილ და ამ უზებულეგეში არ იციან რომ ვორ მოიქტნენ. მართალია ევროპის სახელმწიფოთა შეუძლიანთ ოსმალეთის და საბერძნეთის დაუთხიანება ვათავონ საქვე და ან ერთი დავკამყოფილონ ან მეორე, მაგრამ ორსავე შემთხვევაში შეიძლება ისეთი შედეგები მოჰყვეს, რომ ევროპის მშვიდობიანობა დაარღვიოს და იმიც კი გამოიწვიოს. რაც შეეხება ოსმალეთს, მართალია თვით სულთანის მშვიდობის მოყვარე და მშობარა კაცია და ევროპის ვაღაჲწყვეტილებას წინ ვერ ვაღდელვება, მაგრამ ქვეშევრდობინ არ დაჰყბულებინან და შეიძლება აჯანყებულ მოახლნონ. ამ აჯანყების შეიძლება ქრისტიანეთა აჯანყება მოკავდეს და მანში ევროპის ერთი ორი უფერი ვაუკრედება საქვე. არც საბერძნეთი იქნება წყარობი ამ შემთხვევაში, თუ თსალთა წარათობა და ოსმალეთს ვაღსკეს. უმისონდელ დღე უმდიდრესი ხაზი, უმეკველად რევოლუციის მოახლდეს და ვანდღვინს მევეს. აქაც ევროპამ უნდა იხრუნოს და როგორამ დაამშვიდოს საბერძნეთი, ერთი სიტყვით დიპლომატები ისე უნდა მოიქტნენ, რომ არც მშველად დასწვენ და არც შამფური.

სამარქმონი „galois“-ში დაბეჭდილია წერილი აირინდგან, რომელშიც ვარსკვლავდენტნი ამბობს, საბერძნეთს ევროპის მომდურებისა რა ვაგობის სარწყავ არბების გასაკეთებლად სამხრეთის რუსეთისა და კავკასიისაში.

დნ და შეიძლება მოახდინოს კიდევ, ჯარი როცა დაბრუნდება ათი ნაშთი.

რლის სამინისტრო ნაკლებ ყუარღლებს აქცევს ამ გარემოებას და არც კი ცდილობს ხალხი დააწყნაროს. ამიტომ მოხმარები ურჩევნად მყვეს ათინაში სამხედრო გენერალ-გუბერნატორი დანიშნული და აქვე ახლო 7,000 ან 8000 ჯარი იყოლიო.

ფინილი კონსტანტინოპოლიდან

(საკუთარი კორესპონდენტისაგან)

12 მასი.

როგორც ეტყობა, ჯერ კიდევ ბევრი სოსხლი უნდა დაიღვაროს ამ გაუხმდარ დედამიწის ზურგზე, სადა ამდღისაველეთის საქმე ასე თუ ისე გადაწყვეტილენ. ესა კიდევ უფრო უარესად აირია საქმეები, ვიდრე ორდსემ იყო. ოსმალეთის გამაგრებულმა სრულიად შესცვალა ევროპის გეგმა და საქმე ეხლა ის ვახოვო, ვინ უნდა დამაშვილოს გათამამებული ოსმალეთი. ნსა-ნელი მონაჩეს მოქმედების ასარატგზედ მძიმარი რუსეთი და მშვიდობიანობის ჩამოადგენს ისევე რუსეთიდან უნდა მოველოდეთ, გაიძახინ აქ. მართლაც და, რუსეთის გარდა სხვა სახელმწიფოებს აქ არავითარი პოლიტიკური გავლენა აღიარა აქეთ. სულ ტყუილი ყოფილა ევროპიური წარმტება: თანკისუფლად შეგვიძლია ვთხარა, რომ ეკონომიური პოლიტიკა ევროპის ხელშია, თითქმის ყველა შემოსურლიანი ადგილგები ევროპელებს უპირაინ, მაგრამ რაც შეეხება პოლიტიკურ გავლენას, ეს იმის ხელშია, ვისაც არავითარი ეკონომიური ინტერესი არა აქვს. სულთან და მისი მთავრობა მარტო რუსეთსა და გერმანიას გრძობდა, დანარჩენი სახელმწიფოები კი მისთვის სრულიად საშიში არ არის, რადგან კარგად იციან, რომ დანარჩენ სახელმწიფოთ ისევე დიდი სარგებლობა აქვთ ოსმალეთიდან.

თუ ოსმალეთი გერმანიასთან და მეტადრე რუსეთთან კარგად იქნება, ეს საქმეარია მისთვის. ევროპის სახელმწიფოთა უთანხმოებას კარგად ჰხედდეს, ოსმალეთის მთავრობამ ძლიერ კარგად შეისწავლა თავისის მდგომარეობის ავ-კარგი და გარემოებაც ხელს უწყობს, რაც შეიძლება მეტად არის მჭირი ტბა, რომ, ბევრი თუ არა, ცოტა დრო მინაც მოილო. ამასობაში ხომ შეიძლება საყოველთაო ომი ასტყდეს და მაშინ ის არავითარი მონაწილეობას არ მიიღებს, განკერძოებას ჰპობს და თუ ოდესმე ბედმა გაუღიმა, ოპორტიუნისტობასაც დაიჩემებს. ვინ იცის, ვინ ვის მოერევათ, ჰქვირობს ოსმალეთი, რაც ერთხელ დაწყვირობა, ის უნდა მოხდეს, თუ დასალუპავი ვართ, მაიც არა გვიშვლისრა, საკმაორობა წაბან-უტელმა „პო“ ვიბა-ხოთ, უარს უარავის ვეცხედება და საქმე თავისს თავად გასწორდება. ამ აზრისანი არიან ყველა ოსმალნი. ასე ჰქვირობდნენ ოსმალეთის არეულობის დროს, კრიტის ამოხეობის დროს და ეხლაც ასე ჰქვირობენ.

დღეს, როცა ზავის ჩამოადგენის შესახებ ჩამოყვანილ დანარაი და ევროპის პირობანი წარუდგინეს, განცუფრდა: როგორ თუ ომით დაპყრობილი ადგილები დატოვო და ზარა-

ლის ნახევარიც არ ავილოო, მაშინ ხომ ჩვენის გამარჯვებით წაქეზებული ნახევარი-მთავრის მონები ავიჯანყდნენ, ჩვენი ბრალია, რომ ბერძენებმა ომი ასტყესოა. ოსმალეთის აზრით, ეს დიდი უსამართლობა და უსინდისობა იქნება, თუ ევროპამ ოსმალეთი თავისს კალაპოტში ჩახვა ისევე თუ გამარჯვების ნაკუფი არ აგვმა. ევროპა და მისინ წარმომადგენელი-კი სულ სხვას გაიძახინ. ომის დაწყების მიზეს ოსმალეთის სდგენდ ზარალად, ბერძენების დამარცხებას არა ჰკაბულობენ, რადგან ეს დამარცხება სრული არ არის, რაკი ზღვაზედ ომის ნება არ მისცა ევროპამ საბერძნეთს. ყოველ შემთხვევაში ომი ასტყება კრიტის საქმე. ოსმალეთს რომ ავტონომია მიეცა, ბერძენებს მიზეზი არ ექნებოდა ომის დაწყებისა და ჩამდენისამე წლით მაინც შეგრძობდა საშინელი ომი უზარალოთა სისხლის დღვა. მაგრამ არა, ოსმალეთი თავისს ბედის-წერას არ გალუბვეს, ჯერ კიდევ მტკიცეა და სწამს შუბლზედ წარწერილ ობობის სიმართლად.

ახლა ევროპამ გაახსენა ოსმალეთს ყველა ვადწყვეტილების დაპირების მწიშენლობა, გაახსენა ისიც, რომ თითონ ვახდა ამის მიზეზი, გაახსენა, რომ პირობა ასეთი იყო, რომელ მხარესაც უნდა მოვეო, სარგებლობას ვერა ნახავდა. თუმცა ბერძენებმა ომი წააგეს ხმელეთზედ, მაგრამ ვაბედულად და რიგიანად ომობდნენო, არც იმდენად დაზარალებდნენ, რომ სრულიად დამარცხებულად ჩაეთვლიათ იგი. საბერძნეთ დამარცხებას ევროპას აბრალებს, რადგან ზღვაზედ ომის ნება არ მისცეს და ამით ოსმალეთს საშუალება მიეცა მთელი თავისი ძალა ხმელეთზედ დამარაგებინაო. მართლაც, ბერძენების ფლოტს რომ მოქმედების ნება ჰქონოდა, დიდ ზიანს მისცემდა ყველა ოსმალეთის ნავთ-სადგურებს, კუნძულებს და ზღვის სანაპიროებს და ოსმალეთსაც ერთი ათად მეტჯარი და ხარკად დასტყვდებოდა. თსალიის სახლერებზედ ოსმალეთი ამდენს ჯარს ვერ იტყვებდა და ბერძენები მაშინ დიდი გაიჭვინდენ დაძლეულინი. აი, ამ მოსაზრებით ევროპა დღეს ოსმალეთს თითქმის უარს ეუბნება კონსტანტინოპოლისა და საზღვრების გაფართოებაზედ.

იხტებებს გამჭირბაში თვალგმა წინაღვე დიანაა ყველაფერი და ამისათვის იყო, რომ სასტიკად ეპყრობოდა ომის ატების მოსურნეთ. სულთან და იხტებეგი თავიდანვე უარს იყენდ ომის დაწყებას. რაც გვიყურია, ის ვადადგებებოა, გაიძახინ ოსმალეთი: ჩვენი ბედი კი ხანია ვადაწყვეტილი აქვს ევროპასოა. წინააღმდეგებს სიკვდილოა, გაიძახინ მაინც, მარტო სულთან, იხტებეგი, ოსმან, ფაშა და ერთი ორი კიდევ სხვა არ არის ამ აზრისა და დანარჩენებს-კი ყველაფერი ვეფებებდ ჰქვიათ.

ყოველ დღე ხმები ვრცელდება, რომ ბერძენები ჯარი მოვიდოა. ყველა მართლ-მორწმუნე გჯავარებელია ბერძენებზედ. ყოველსავე მართებულსა და უმართებულსა აბრალებენ ბერძენებს. იმათ კრიტში ჩვენი ქალები და ბავიენი დაზხოცეს და ჩვენც სამაგრიო უნდა ვადადგებოდითო. მართლიც საშინელება იქნება, თუ კიდევ იჩინა თავი თავ-კომბალა ჯარმა, რომელმაც ბევრი სომხის თავი

დაჩრქვა და ეხლა კიდევ მეტი დაიჩრქვა, რადგან თუ არეულობა მოხდა, საერთოდ ყველა იმ ქრისტიანების წინააღმდეგ მოხდება, რომლებიც ჯერ კიდევ მზალად არიან ოსმალეთში. ადვილად ვერ დაიმორჩილებს მაშინ მთავრობა თითქმის სახეგარ მილიონ ხალხს. ამ აზრისა თითქმის ყველა შეგნებული ევროპელი: თუ შერეგება მოხდა, საქვია ერთმა საფრანგეთის მისისი უფროსმა, ოსმალეთმა უუქველად ხელი უნდა აიღოს თავისს საოცნებო მითაზრებლობაზე. კონტრბუტოა, რომელსაც ოსმალეთი თხოულობს, ი. ნ. მ. მილიონ ღირს, მეტად ბევრია, ოსმალეთს ამ ომში 2 მილიონი ხარჯი ძლივს მოუვიდათო. ოსმალეთს დაპყრობის ადგილებს არავინ დაანებებს, რადგან ევროპამ დიდი ხანია ვადსწყვიტა ნება აღარ მისცეს ოსმალეთს საზღვრების ვაფართოებისაო.

— ეს განა სამართალია, რომ ასე ეპყრობიან ოსმალეთს-მეთუ, ვკითხვ ერთსა.

— უნდა იცოდეთ, რომ დღეს მთელის ქვეყნის წინ-სვლა, ეკონომიურ წარმატებზედ არის დამყარებულიო, მაშასადამე. ევროპის ყველა ბერძენზე, მაშასადამე პატრონი ვაპირის თავისს საქონელს იმას ანდობს, ვის-ნელც იმედი აქვს, რომ მისი საქონელი მოგებასა და სარგებლობან წარმოებაში იქნება და არა დასფანტად და შესაყალბად. ოსმალეთში ვინა ტყვისა და ყლავის მეტო არ იციან და ამან-კი თავისი დრო-უბმი მოქმადო. ოსმალეთმა უსათუოდ ცკლიონებინ უნდა შემოიღოს, თუ არა და, ცუდი ბედი მოელოსო.

საბერძნეთის საზღვრებიდან ჯერ კიდევ არა სასიამოვნო ამბები მოიღეს, საცა თეთრი დროშანი ოსმალეთს მოახლებენ, ჰპოავენ. ეს გარემოება საშინლად ადუღევებს ოსმალეთს და დღით-დღე კიდევ უფრო ეშხაღვინა. ეხლა კიდევ გამოიკაზრანება, რომ ასე დიდიზოა მოგროვებს ახალის რელიფის ჯარისა, რომელიც უნდა ვაიჭვენოს ბოლგარის საზღვრებზედ და მაკელონიან, რადგან ბოლგარიასა და ოსმალეთს შორის უთანხმოება ჩამოვარდა. ოსმალეთის მთავრობამ თავისი ნამდვილი და ვითომ მტკიცე დაპირება ბოლგარებზედ ვერცა არ აუსრულა საქით. ბერათები ჯერ კიდევ არ მიეცია სულთანს ბოლგარებისათვის, თუმცა ექსკოპიონი უკვე დანიშნულ და შესწარამებულ იქნენ. რაკი ბერათების დამტკიცებაში და ვადაცემამ ასე დიდიგანა, ბოლგარის მთავრობამ თავისი წარმომადგენლის პირით უქანსკელი პასუხი მოსთხოვა სულთანს, და როცა უქანსკელს დაპირებით უნდოდა მოეპოვებინა თავიდან, როგორც საზოგადო იზორებს ყველას, მაშინ ბოლგარის აფენტმა პირდაპირ უთხრა, — თქვენ დაპირებას ვეღარ ვენდობით, ან ბერათები მოვეცეთ და ან უფარი გვიხარბითო. წინააღმდეგ უმთხვევია იძულებული ვართ ოსმალეთი დატოვო, რადგან ასე მაქვს ნაბრძანებო. ვერც ის სიტყვამ გასტკია, ბერათები ჯერ კიდევ სულთანის ხელშია. ბოლგარია-კი სამარხად ეშხაღვინა, ოსმალეთიც ჯარს აგროავებს.

ნაწყობი

დღეს, ქართველნო, ფუტკრად ვიქცნეთ, მუშეთაც თან წვიციყვანო, საერთო საქმის გეგაში ყველამ ღალო შევიტარო, რომ იმ ღალთი მომე ხალხში სწავლის სიგინი ვაიციყვანო და სიმეწლით ქვე-მავანი ნათლით ზეცას ავიყვანო... დ. მახანელი

ქარმა ისევ დაპტერა ქვეყნის ვასანდაღურებლად და ეხლა უფრო ძლიერ

რადც, ვიდრე აქამდის ჰქროდა. ბოლგარიას შეუძლიან 250 ათასი კარგად გაწვრთნილი ჯარი გამოიყვანოს ოსმალეთის წინააღმდეგ, მაკელონიის მცხოვრებლებიც უმეტესად ბოლგარულნი არიან, რასაკვირველია, ამბოხებას მოახდენენ და ეს ხომ საუბრითერთა ომს გამოიწვევს. არა გვეგონია, მოლაღულმა ოსმალეთის ჯარმა ბოლგარიის მძღავრსა და ლონიერს ჯარს გაუძლოს. თუ ბერძნის პატარა ჯარის-ვატებმა ის ემობრბა გასწიეს, რომ ოსმალეთს 5,000 ჯარის-კაცი მოუკლეს, ბოლგარები ხომ უფრო მეტს გმობრბას გამოიჩენენ, რადგან თუ ერთს ბერძენს ერთი ტყვია ეცოფა, ბოლგარულს მიიღოს ოთხიც ვერ წააქცევს. ოსმალეთი ყოველს ღონისძიებას, ჰმნარობდნენ კონგრესი მორიგების ბერლინში მომხდარყო, მაგრამ, მათ და სანუწავლად, ეს ასე არ მოხდა და ძლიერ დაუიქრდნენ, რადგან ბერლინში, იმდელ ჰქონდათ, ვერცა ვადა მოაწყობდნენ თავიანთს საქმეს. თითხმეტი დღე უნდა ელოდნენ ოსმალეთს და თუ უარი გვითხრეს და ჩვენი სურვილი უარაჰყვეს, მაშინ ერთხელ კიდევ და უქანსკელად ვცდით კიდევ ბედსაო.

ისე რამევი

სასამართლოს მახინძი

23 მისის ტუიოების სამოსამართლო პალატამ განიხილა ორი საქმე ბაქოში ნავთიან სახელმწიფო ადგილების დასაკუთრებისა. ამ ადგილების მიმოვისებულთა ვეკილი მ-ნი მანი ძლიერა სცილობდა, რომ ეს საქმეები ვადადგებულყო. ერთი საქმე მინაც ვადადგეს და არ გააჩრქეს, რადგანაც ერთი მოპასუხე არც ავირუბაშოვისა ვარადიკელოა. ხოლო მეორე საქმე კი ვაჩრჩია სამოსამართლო პალატამ. მოპასუხე ვაქმესკიაც, მართალია, ვარადიკელოა, მაგრამ სამოსამართლო პალატამ საქმის ვასარჩევად მოიწვია მისინი მემკვიდრეები და მათის დასწრებით ვაჩრჩია საქმე და ვადასწყვიტა, ძალით მივივისებული და დასაკუთრებული ადგილები დაუბრუნდეს ხაზინას.

ნაწყობი

დღეს, ქართველნო, ფუტკრად ვიქცნეთ, მუშეთაც თან წვიციყვანო, საერთო საქმის გეგაში ყველამ ღალო შევიტარო, რომ იმ ღალთი მომე ხალხში სწავლის სიგინი ვაიციყვანო და სიმეწლით ქვე-მავანი ნათლით ზეცას ავიყვანო... დ. მახანელი

ქარმა ისევ დაპტერა ქვეყნის ვასანდაღურებლად და ეხლა უფრო ძლიერ

თქვენ დატარებულს სასლმა სხვაობა თუ? ნა-ვაიბატად შენაშს არტისტს ჰპირებმა.

შურნალ გახმითიღება

(ამოკრებილი ამბები)

როგორც სწავრა ინგლისელი მწერალი რ. მ. ნანესი? ინგლისის ერთმა ურნალმა მიმართა ინგლისისვე ეხონდელ გამთხილ მწერალს და სთხოვა, შეგვატყვიანეთ, როგორა სწერთ თქვენ თხზულებსაო. ზოგმა მწერალმა ხურობით უპასუხა ურნალს, ზოგამა კი ვრცელი პასუხი მისცა.

ე. აღდუნმა მისწერა ურნალს: „უნდა მოგახსენოთ, რომ მე ვერაფერი მუშაკი ვახლავართ. უფრო დიდ ხანს მე ველოს-პედი სიარულს ვუწებო, მიუხედავად ამისა, შეგვატყვიანეთ, როგორა სწერთ თქვენ თხზულებსაო. ზოგმა მწერალმა ხურობით უპასუხა ურნალს, ზოგამა კი ვრცელი პასუხი მისცა.“

როგორც ბასრი სწერს: „თუ იმითმა მეთიბათ, როგორა ჰქულობა, რომ ახალ-გაზდა მწერალმა მომამან მე, ძლიერ შემედარბათ, რადგანაც მე კარგ ვაგელოთ ვერ ვაგელოვებო. მე არც წესი რამ მქვს მუშაობისა, არც დანიშნული დრო და არც ვადაწყვეტილი, რამდენ სიტყვა უნდა დასწერო საათში. როგორც რომ მიმეტყვიანთ და დღემ 1,000 სიტყვა მინაც ვაწერა, ძლიერ ვადადგებოდით. მაგრამ ნანესი მანებდა ბოლმე, რომ ერთ დღეს 4,000 სიტყვას დასწერ ხოლმე. საშუაროდ ისეთი ბედს ვადადგე მაშინ ვამოტყუება ბოლმე, როდესაც არც თუ ისე მიჭირს წერა და არც მერჩებება. მაგრამ, თუ ვამოტყუებო მთელსა და მარტოებს, მაღე დასწერო, უსათუოდ უნდა ვიღო ველისსავე და ვწოდ საღმე. უნდა მოგახსენოთ, რომ ყოველდღე მოვალეობა ესა და ეს უნდა დასწერო, ძლიერ ვეჯავრება და ღირს-თანი მწერის კიდევ არც იტყვებო ხოლმე საქმეს ნებთან ვამოტყუებო და პირობას რად მწერებო. ამ ომის წლის ვწინად ჩემს უღებულთა საქმეებთან ვინამდ საიქმის ვაიციყვანო ერთი პატრეკელო ვამოტყუებო. ცხრა მთხრობა ჰქონდა დაწერილი და ვამოტყუებო შემგრა პირობით, რომლის ძალითაც კიდევ მთხრობათა უნდა დასწერო, რომ მთელი წინა შემდარბოა. პირობას ორივე მოვაწერო ხელი და ველოც მივიღე. ამ ვგვარად ხოლო ველოც ვადადგებო, უსათუოდ დანიშნულ ვადადგე ვადაწერა დანარჩენი ცხრა მთხრობათა. თუმცა ეს ხემებო არც მთელი საქმე იყო, რადგანაც შინაარს ამ მოლო-რობისა კიდევაც მოთქმებული ჰქონდა, მაგრამ ვალხს ხელი ვეღარ მოვიკლ და ვაიციყვანო სხვა ქვეყნებში, უმეტესო ვამოტყუებო (ღმერთს ვეჯავრებო, ძლიერ მემოტყუებო, თუმცა ჩემს სიბრალეში ვერას გითხე ვერ ვადაწერენ) ათასობითა მწერალს წერილებს ოსმანში, შეგვიძლიაში და სხვა ქვეყნებში, სადაც მე დავეტყუებო. ამ ვიცი კია, რათა და რისთვის, ვამოტყუებო ჯერ წყენისა და მეფარის წერილებს მწერდა, მაიციკდა პატრისენ-ხასა და სხვა ამ ვგვარ ღრისხასა სალბად ვეგანა, რომ ეს თხისებანი მომიპოვება ჩემს გულში, მუზე მეტხრა დამიწყო, მაგრამ ვერც ამით ვახდა ვერაფერს, ბოლოს, მთხრობება ვამოტყუებო ვამოტყუებო მომწერა (ამ დროს ირლანდიაში ვიყავი). მოწყო-ლილი ხელმწიფე, ჩვენ შორის შეკრული პირობა უკვე ვადადგე და კარგად უნდა იცოდეთ, რომ ამით ვადადგე, მე თქვენ ადარ ვეცნობთ, თუ ვინმე მისი, სადღე შემეძლიათ. მე ვედასტუებ, რადგანაც სრული იმედი მაქვს, რომ მე სათოხის ვეღრისებო, ამიტომ დაწმუნებული უნდაბრძანებულდეთ, რომ ვერც საკაპოს შეგვხედი ერთამერთა და ვერც საიქოაო.“

ამ ვგვარად მოვლე აღარ ვიციყვი ის ცხრა მთხრობათა დამწერა და სწორად ეს ვახლო-დანი მიზეზი, რომ ჩემ მიერ დანიშნულთა 19 მთხრობის მთავრი სწორად ოცი მთო-ახრება დაწერე. ამითგან, სახრობოებზედ

როგორც სწავრა ინგლისელი მწერალი რ. მ. ნანესი? ინგლისის ერთმა ურნალმა მიმართა ინგლისისვე ეხონდელ გამთხილ მწერალს და სთხოვა, შეგვატყვიანეთ, როგორა სწერთ თქვენ თხზულებსაო. ზოგმა მწერალმა ხურობით უპასუხა ურნალს, ზოგამა კი ვრცელი პასუხი მისცა.

ე. აღდუნმა მისწერა ურნალს: „უნდა მოგახსენოთ, რომ მე ვერაფერი მუშაკი ვახლავართ. უფრო დიდ ხანს მე ველოს-პედი სიარულს ვუწებო, მიუხედავად ამისა, შეგვატყვიანეთ, როგორა სწერთ თქვენ თხზულებსაო. ზოგმა მწერალმა ხურობით უპასუხა ურნალს, ზოგამა კი ვრცელი პასუხი მისცა.“

როგორც ბასრი სწერს: „თუ იმითმა მეთიბათ, როგორა ჰქულობა, რომ ახალ-გაზდა მწერალმა მომამან მე, ძლიერ შემედარბათ, რადგანაც მე კარგ ვაგელოთ ვერ ვაგელოვებო. მე არც წესი რამ მქვს მუშაობისა, არც დანიშნული დრო და არც ვადაწყვეტილი, რამდენ სიტყვა უნდა დასწერო საათში. როგორც რომ მიმეტყვიანთ და დღემ 1,000 სიტყვა მინაც ვაწერა, ძლიერ ვადადგებოდით. მაგრამ ნანესი მანებდა ბოლმე, რომ ერთ დღეს 4,000 სიტყვას დასწერ ხოლმე. საშუაროდ ისეთი ბედს ვადადგე მაშინ ვამოტყუება ბოლმე, როდესაც არც თუ ისე მიჭირს წერა და არც მერჩებება. მაგრამ, თუ ვამოტყუებო მთელსა და მარტოებს, მაღე დასწერო, უსათუოდ უნდა ვიღო ველისსავე და ვწოდ საღმე. უნდა მოგახსენოთ, რომ ყოველდღე მოვალეობა ესა და ეს უნდა დასწერო, ძლიერ ვეჯავრება და ღირს-თანი მწერის კიდევ არც იტყვებო ხოლმე საქმეს ნებთან ვამოტყუებო და პირობას რად მწერებო. ამ ომის წლის ვწინად ჩემს უღებულთა საქმეებთან ვინამდ საიქმის ვაიციყვანო ერთი პატრეკელო ვამოტყუებო. ცხრა მთხრობა ჰქონდა დაწერილი და ვამოტყუებო შემგრა პირობით, რომლის ძალითაც კიდევ მთხრობათა უნდა დასწერო, რომ მთელი წინა შემდარბოა. პირობას ორივე მოვაწერო ხელი და ველოც მივიღე. ამ ვგვარად ხოლო ველოც ვადადგებო, უსათუოდ დანიშნულ ვადადგე ვადაწერა დანარჩენი ცხრა მთხრობათა. თუმცა ეს ხემებო არც მთელი საქმე იყო, რადგანაც შინაარს ამ მოლო-რობისა კიდევაც მოთქმებული ჰქონდა, მაგრამ ვალხს ხელი ვეღარ მოვიკლ და ვაიციყვანო სხვა ქვეყნებში, უმეტესო ვამოტყუებო (ღმერთს ვეჯავრებო, ძლიერ მემოტყუებო, თუმცა ჩემს სიბრალეში ვერას გითხე ვერ ვადაწერენ) ათასობითა მწერალს წერილებს ოსმანში, შეგვიძლიაში და სხვა ქვეყნებში, სადაც მე დავეტყუებო. ამ ვიცი კია, რათა და რისთვის, ვამოტყუებო ჯერ წყენისა და მეფარის წერილებს მწერდა, მაიციკდა პატრისენ-ხასა და სხვა ამ ვგვარ ღრისხასა სალბად ვეგანა, რომ ეს თხისებანი მომიპოვება ჩემს გულში, მუზე მეტხრა დამიწყო, მაგრამ ვერც ამით ვახდა ვერაფერს, ბოლოს, მთხრობება ვამოტყუებო ვამოტყუებო მომწერა (ამ დროს ირლანდიაში ვიყავი). მოწყო-ლილი ხელმწიფე, ჩვენ შორის შეკრული პირობა უკვე ვადადგე და კარგად უნდა იცოდეთ, რომ ამით ვადადგე, მე თქვენ ადარ ვეცნობთ, თუ ვინმე მისი, სადღე შემეძლიათ. მე ვედასტუებ, რადგანაც სრული იმედი მაქვს, რომ მე სათოხის ვეღრისებო, ამიტომ დაწმუნებული უნდაბრძანებულდეთ, რომ ვერც საკაპოს შეგვხედი ერთამერთა და ვერც საიქოაო.“

ამ ვგვარად მოვლე აღარ ვიციყვი ის ცხრა მთხრობათა დამწერა და სწორად ეს ვახლო-დანი მიზეზი, რომ ჩემ მიერ დანიშნულთა 19 მთხრობის მთავრი სწორად ოცი მთო-ახრება დაწერე. ამითგან, სახრობოებზედ

როგორც სწავრა ინგლისელი მწერალი რ. მ. ნანესი? ინგლისის ერთმა ურნალმა მიმართა ინგლისისვე ეხონდელ გამთხილ მწერალს და სთხოვა, შეგვატყვიანეთ, როგორა სწერთ თქვენ თხზულებსაო. ზოგმა მწერალმა ხურობით უპასუხა ურნალს, ზოგამა კი ვრცელი პასუხი მისცა.

ე. აღდუნმა მისწერა ურნალს: „უნდა მოგახსენოთ, რომ მე ვერაფერი მუშაკი ვახლავართ. უფრო დიდ ხანს მე ველოს-პედი სიარულს ვუწებო, მიუხედავად ამისა, შეგვატყვიანეთ, როგორა სწერთ თქვენ თხზულებსაო. ზოგმა მწერალმა ხურობით უპასუხა ურნალს, ზოგამა კი ვრცელი პასუხი მისცა.“

